

mere hos os, hvor svage deres Grunde ere, naar de ville gaa mod os Andre. Det er kun det, jeg har villet fremsætte, og ellers skal jeg afholde mig fra Kritik nu for Tiden over Forholdene, som de ere. Det vil nok komme frem siden, naar det er nødvendigt.

Clausager: Jeg har ingenlunde i Sinde at tale imod det forelagte Lovforslag, men paa Grund af enkelte Ytringer, der ere fremkomne, anser jeg mig dog for berettiget til at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg skal først overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard), naar han mente, at det som især an paa at have Assurancerne saa vidt muligt ensartede, til-lade mig den Bemærkning, at det kan jo ske, hvad der forøvrigt allerede er berørt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), at uheldige Aar træffe at saa temmelig haardt, men er der er saa tilstrækkelig uensartede Forsikringer til Stede i en Forening, ville disse som oftest udjævne hinanden en Del. Er en Klasse af Forsikringer uheldig, som det har viist sig ved Landbygningerne i de senere Aar, saa kunne de andre Klasser være meget heldige, saaledes som det har viist sig med Kjøbenhavns Forstæders Forsikring og Forsikringen af Fabrikker, der i de senere Aar have havt meget smaa Brandstatedab, medens som sagt Landbygninger, saa vel større som mindre, havde voldet de store Tab. Dette har udjævnet Forstjellen en Del, og det gjør, at den større Forening ikke er udjat for saa store Svingninger i Kontingentforholdene, som de mindre Foreninger ville være. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard) mente ogsaa, at i en større Forening vare Interesserne saa meget delte. Det kan jeg nu ikke forstaa, Interessen for enhver Forsikringstager er dog den at se at faae sin Assurance saa billig saa muligt og saa godt og sikkert styret som muligt. Naar nu de forskjellige Klasser i Forhold til deres større eller mindre Brandfarlighed svare saadanne Kontingenter, der, saa vidt muligt, ere af-pasfede efter Gjennemsnitsbeløbet af en Del tilbagelagte Aar, vil det jo ses, at der netop kommer det Forhold til Stede, at Enhver betaler saa vidt muligt for sig selv og derfor gjør det ikke, synes jeg, noget Videre, at der er Forstjelligheder med Henhyn til de forskjellige Klasser af Assurancer. Det samme ærede Medlem nævnte endvidere, at det i den senere Tid har viist sig, at der er brændt den ene Herregaard og Præstegaard efter den anden, og det var det, der især havde bidraget til, at Reserveciften er gaaet

tilbage. Der skal jeg dog opløse det ærede Medlem om, forsaavidt han ikke selv har lagt Mærke dertil, at Forholdet, trods det, at der ganske vist er brændt en betydelig Del større Forsikringer, dog er det, at i Henseende til Assurancejummens Størrelse er der brændt forholdsvis ligesaa Meget af de mindre Bygninger i de senere Aar. (Af-brydelse af Dønnergaard.) Det er tilforladelig rigtigt, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet; det ærede Medlem vil meget let kunne overbevise sig derom ved at se Listerne over Brandstaderne igjennem. Det er ogsaa nævnt særlig af min ærede Sidemand til Venstre (Kjør), hvorledes den almindelige Brandforsikring, hvis den ikke havde havt de 300 Millioner fra Kjøbenhavns Forstæder og Fabrikkerne at støtte sig til, saa vilde have siddet i det. Ja, det har hjulpet lidt, men selv om man ikke havde havt dem, og selv om der ingen Reserveciften havde været, saa vilde dog Forholdet ikke have stillet sig værre, end at man maatte have opkrævet et halvt Aars Extra-kontingent i Løbet af de sidste 3 Aar. Med det Samme, jeg har Ordet, skal jeg opløse, at den Forening, der kalder sig de mindre Landeindomsbesidderes Brandforsikring i Sjælland, trods det, at den ingen større Forsikringer har — vel ingen paa over 30,000 Kr. — og ingen Fabrikker har, kort sagt ingen af de saa meget omtalte brandfarlige Risikoer, har havt et Brandstatedab, der har været ikke saa lidt større. (Afbrydelse af Bjørnbaek.) Nei noget større. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem, der afbryder mig, vilde tage Ordet. Jeg skal forresten komme til siden. I 1885—86 har den af mig nævnte Forsikringsforening i Sjælland betalt et ordinært Kontingent paa omtrent 32,000 Kr. og havt et Brandstatedab af omtrent 70,000 Kr. Det var Noget mere end det Dobbelte. I 1886—87 havde den et ordinært Kontingent paa c. 35,000 Kr. og et Brandstatedab af 63,000 Kr., det var knapt det Dobbelte, men tager man begge Aar til-sammen, er det omtrent det Dobbelte af Kontingentet. Den almindelige Brandforsikring har i de sidste 3 uheldige Aar kun havt et samlet Brandstatedab af 1½ Gang saa meget, som det ordinære Kontingent udgjør. Det vil altsaa ses, at trods den megen Tale om de mindre brandfarlige Forsikringer og om, at man ingen større Forsikring har, har dog Uheldet i den mindre Forening været større end i den almindelige Brandforsikring. Jeg kommer nu til et andet Spørgsmaal, nemlig det om Bestyrelsesomkostningerne. Der er der ogsaa